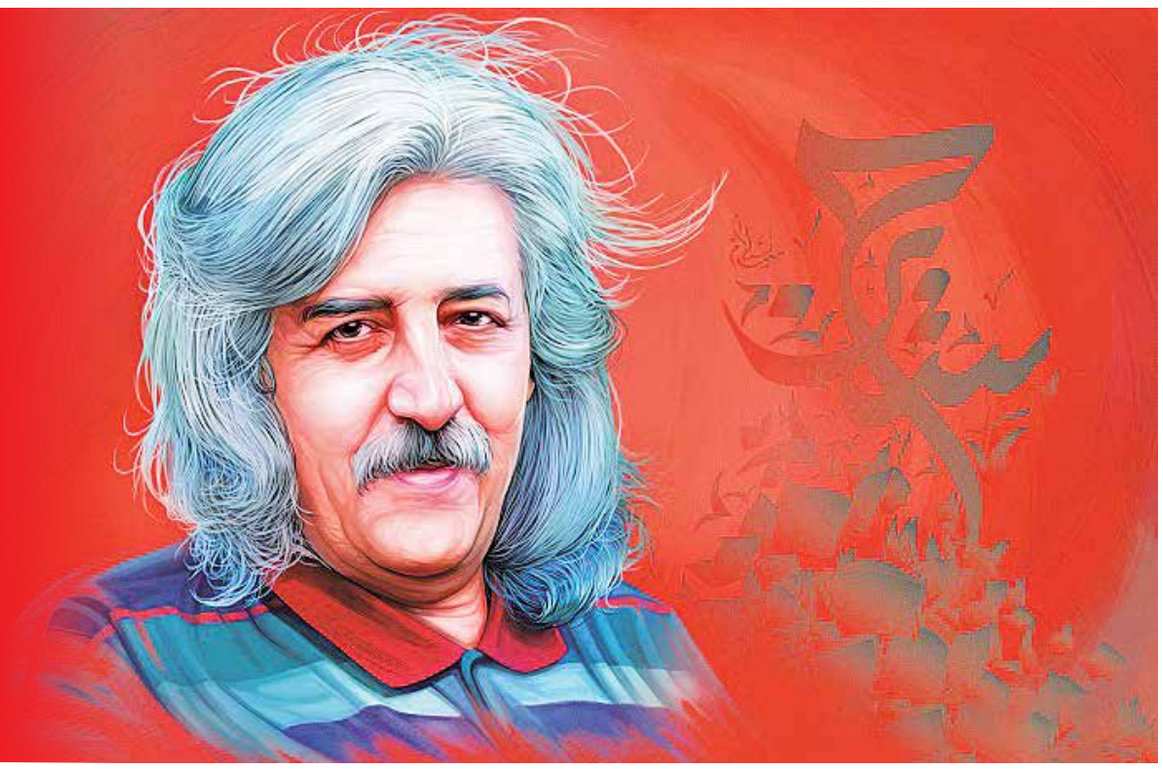

مردی که در خواب‌هایش، همواره یک باغ می‌سوخت

حسن گوهرپور
عضو انجمن علمی نقد ادبی ایران

«منزوی»، بیشترین شباهت را به نام خانوادگی‌اش داشت. انزوای او البته به معنای گوشه‌نشینی و تارک دنیا نبود، بلکه به نوعی بازتاب نگاهی بود که او به خودش و به فعالیت‌های اجتماعی، اقتصادی، سیاسی و... داشت.

در تاریخ اندیشه غرب هستند اندیشمندانی که رویکردهای مشابه به زیست انسانی دارند. «آرتور شوپنهاور» یکی از آن فلاسفه است که «اراده و خواست» را بن‌مایه رنج می‌داند. بر همین اساس، او می‌اندیشد که این دو مفهوم، به صورت مستمر انسان را به سمت «هدف» امیدوار و سپس هدایت می‌کند و چون اهداف دارای تعالی و طبقات هستند، انسان مکرر از دستیابی به هدف خوشحال و در همان لحظه به خاطر نرسیدن به اهداف بالاتر پر از اندوه و رنج می‌شود و این حکایت زندگی بشر است. «منزوی» هم از منظری این‌گونه به جهان می‌نگرد. «منزوی» مسیر زیست خود را از شعر می‌داند و «سر سپردن» به شعر را آنچنان گسترده می‌پندارد که جایی برای دلدادگی به چیز دیگر را سلب می‌کند.

این روش و منش «منزوی»، از او شاعری می‌سازد که در زندگی اجتماعی دچار بحران‌هایی مستمر و مکرر می‌شود، شاعری که منزوی باشد، اگرچه در شعر راهی سترگ را می‌پیماید و غزل را جوانه‌جوانه در خاک زبان فارسی تیمار و بازآفرینی می‌کند، اما زیست اجتماعی و اقتصادی او را تحت‌الشعاع قرار می‌دهد. به همین اعتبار، می‌توان گفت روزهای سرشار «منزوی»، روزهای زیادی نبود، بیماری از او انسانی ساخت که می‌پنداشت «رنج» انسان «گنج» انسان است. این نگاه اگرچه در مبانی عرفان و تصوف ایران زمینه‌ها و پایه‌هایی دارد، اما برای «منزوی» آن‌گونه که می‌خواست، بار و بَر نداد. رنج‌های زیست عمومی «منزوی» به قدری بود که به گمانم شعر او را نیز تحت تأثیر قرار داد.

آنچه او می‌توانست باشد، با آنچه از او باقی ماند، دو شاعر متفاوت است. جهانی که «منزوی» در شعر می‌شناخت، دریافت‌های معرفتی و شناختی‌اش از شعر و مفاهیم انسانی، به علاوه تسلط او بر ساختار زبان فارسی، عروض، قافیه، بیان و بدیع، می‌توانست مقدمه‌ای برای بازگشایی قلعه‌ای عظیم از کنش شاعرانه باشد که طلسم دروازه‌اش، ذهن سبکبال و خیال‌انگیز و جان‌پرور و طبع روان او بود.

اما افسوس که پستی‌ها و بلندی‌های روزگار، سنگ صیقلی روح او نشد و آونگ هستی او را آن‌گونه که باید به تراز نرساند. نبود اگر هوشمندی «منزوی»، این کتاب‌ها و ابیات و روایت‌ها هم از او باقی نمی‌ماند؛ شعرهایی که هم شعر هستند، هم شعور تحسین‌برانگیز. حال اگر بخواهیم «منزوی» را از همین شعرها و شعورها بازشناسی کنیم، تصویری پر از اندوه از او بر جای خواهد ماند. آنهایی که از منزوی خوانده‌اند، می‌دانند ابیات متعددی از رنج‌های او در آثارش می‌توان یافت که نشان از رنجیدگی او دارد، اما یکی از تأثیرگذارترین مصرع‌های او این خواهد بود؛ «مردی که در خواب‌هایش، همواره یک باغ می‌سوخت» به عقیده من این مصرع از «منزوی»، یکی از نزدیک‌ترین آفرینش‌های او به جهانی است که در خواب و بیداری تجربه می‌کرد.

مروری بر زندگی و آثار حسین منزوی در بیست‌ویکمین سالِ خاموشی

حنجره زخمی تغزل

گفت‌وگو

مریم شهبازی
روزنامه‌نگار

امروز، بیست‌ویک سال از خاموشی حسین منزوی، غزل‌سرای بزرگ و نوآور معاصر می‌گذرد، اما صدای زلال شعرش همچنان در ادبیات فارسی طنین‌انداز است. منزوی با واژه‌هایش مرزهای عشق و تفکر را درهم شکست و غزل فارسی را در مسیری تازه و درخشان هدایت کرد. از دل زنجان برخاست، اما سروده‌هایش از محدودیت‌های جغرافیا و زمان گریختند و در جان و دل ایرانیان جاودانه شدند. او شاعری بود که هر بیتش، چکیده‌ای از عشق، زیستن و حیرت از هستی بود و میراثش همچنان برای ما ماندگار است.

تولد در زنجان، آغاز شاعری و رخ‌نمایی یک استعداد

حسین منزوی در اولین روز از مهرماه ۱۳۲۵ در زنجان در خانواده‌ای اهل علم و ادب چشم به جهان گشود. پدرش که معلمی شاعر بود، بستری مهیا ساخت تا او از کودکی با روح شعر و دنیای کلمات آشنا شود. روزهای کودکی و نوجوانی‌اش در زنجان سپری شد، اما ذهن جست‌وجوگر و علاقه‌اش به شعر از همان سال‌ها نوید از آینده‌ای روشن در عرصه ادبیات می‌داد.

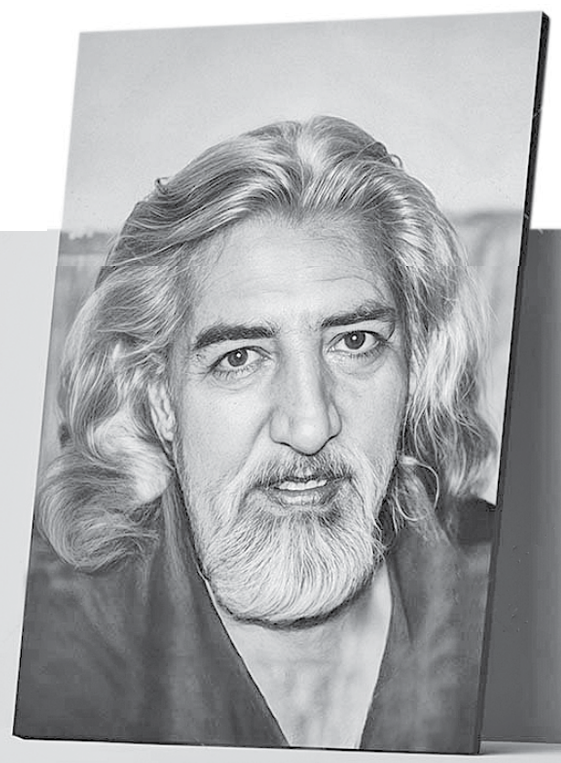

پس از پایان دبیرستان، منزوی راهی تهران شد و تحصیلات خود را در رشته‌های جامعه‌شناسی و ادبیات فارسی آغاز کرد؛ گرچه هیچ‌یک را به پایان نرساند. دغدغه شاعرانه او که در آن روزها به بخشی از وجودش بدل شده بود، جای هر مسیر دیگری را گرفت. آنچه منزوی را در ادبیات معاصر برجسته ساخت، همانا نگاه منحصربه‌فرد و تسلط مثال‌زدنی او بر ادبیات کلاسیک فارسی بود که نامش را با غزل‌های جاودانه گره زد.

غزل در افق‌های نو

در سال ۱۳۵۰، هنگامی که اولین مجموعه شعر حسین منزوی با عنوان «حنجره زخمی تغزل» منتشر شد، چهره‌ای نو در شعر معاصر ظهور کرد. این مجموعه با تحسین منتقدان و استقبال چشمگیر اهل ادب همراه شد و توانست غزل فارسی را به مرزی تازه از شکوه و پویایی برساند. زبان فاخر و تصویرپردازی‌های نوآورانه، بازتابی از جهان‌بینی منزوی بود که غزل را از درون‌مایه‌های سنتی به قلمرویی معاصر و پرشور برد. او بی‌آنکه از ساختار متین و اصیل غزل دور شود، توانست مفاهیم و شیوه‌های بیانی تازه‌ای به آن بیفزاید. از دیگر آثار شاخص او می‌توان به «با سیاوش از آتش»، «این کاغذین جامه» و «از کهربا و کافور» اشاره کرد. اگرچه منزوی در سرودن ترانه، شعر سپید و نیمایی هم دستی توانا داشت، اما شهرت و هنر او همواره با غزل عجین بود و سروده‌هایش ردای جاودانگی بر دوش کشیدند.

حضور ماندگار کلام منزوی در موسیقی ایران

شعرهای منزوی، همچون دل‌نگاره‌های عاشقانه‌ای که به دل خواننده راه می‌یافتند، بارها مورد استقبال چهره‌های سرشناس موسیقی ایران قرار گرفته و بخشی از حافظه موسیقایی مردم شده‌اند. خوانندگانی چون شهرام ناظری، ایرج (حسین خواجه‌امیری)، همایون شجریان، علیرضا افتخاری و حسام‌الدین سراج به اشعار منزوی جانی دوباره بخشیدند و سروده‌های او را به گوش و جان مردم نزدیک‌تر کردند. کلام منزوی، با بار عاطفی عمیق و تصویرسازی‌های خیال‌انگیزش، پلی میان ادبیات و موسیقی ساخت که همچنان استوار باقی مانده است.

> منزوی بی‌آنکه از ساختار متین و اصیل غزل دور شود، توانست مفاهیم و شیوه‌های بیانی تازه‌ای به آن بیفزاید

خاموشی در اردیبهشت، جاودانگی در ادبیات

حسین منزوی در ۱۶ اردیبهشت‌ماه ۱۳۸۳ در اثر عارضه آمبولی ریوی، چشم از جهان فروبست و پیکرش در زنجان در کنار آرامگاه پدرش به خاک سپرده شد. با مرگ او، ادبیات ایران یکی از نوآورترین و تأثیرگذارترین غزل‌سرایان خود را از دست داد، اما شعر منزوی، با قلم استوار و روح بی‌بدیلش، سد زمان را درنوردیده و همچنان زنده است. اکنون با گذشت بیش از دو دهه از خاموشی شاعر، صدای پرطنین او همچنان در گوش زمانه جاری است. حسین منزوی، غزل‌سرایی که مرزهای شعر فارسی را وسعت بخشید، نه‌تنها در تاریخ ادبیات معاصر بلکه در حافظه عاشقانه‌ها و غزل‌های ماندگار این سرزمین جاودانه خواهد ماند.

حسین منزوی از نگاه اهالی فرهنگ

الگویی برای غزل‌سرایی معاصر

شاعر زمانه خود بود

شهرام ناظری در گفت‌وگو باروزنامه شرق: «وقتی غزل‌های حسین منزوی انتشار یافت، امید تازه‌ای در دل ما شکوفه کرد و حس کردیم یک شعر واقعی که جامعه را سیراب کند و مضمون‌های زیبای زمانه را در خود بگنجاند، دوباره متولد شده است. کار زیبای ارسلان کامکار روی اشعار منزوی، شوق فراوانی در من به وجود آورد. منزوی هم دوست داشت اشعارش با صدای من اجرا شود. ایشان به بنده هم لطف و مرحمتی داشت ولی ما بدشانسی آوردیم و بسیار زود این شاعر مست شوریده را از دست دادیم. متأسفانه دو قطعه از اشعار این آلبوم از منزوی است. در فقدان دردناک وی باقی شعرها را آقای چاووشی سرود.»

شاعری که شاعران را دوست داشت

بهروز رضوی، گوینده و دوست حسین منزوی سال ۹۶ به هفته‌نامه کرگدن گفته بود: «منزوی از شاعران معاصر خیلی‌ها را قبول داشت و مراتب شاعرانه‌شان را هم پذیرفته بود. یکی از شاعران محبوبش شهریار بود. او از بعضی اشعار یا مضامین شهریار استفاده و تضمین می‌کرد یا حتی بر همان وزن و قافیه شعر می‌گفت. شعر هوشنگ ابتهاج را هم می‌پسندید و قبول داشت. اخوان ثالث و فروغ و سهراب سپهری و شاملو را هم قبول داشت و درباره‌شان فراوان صحبت می‌کرد. البته همیشه یکسری ان‌قلت‌هایی هم نسبت به همین شاعران محبوبش داشت. مثلاً گاهی در جمع خودمان می‌گفت که شاملو خیلی از مضامین شعرهایش را از شاعران خارجی می‌گیرد. می‌دانید که شاملو اهل ترجمه کردن بود و ادبیات خارج از ایران را هم می‌شناخت. حسین هم گاهی با مقایسه شعرهای لورکا و شاملو به سادگی حرفش را اثبات می‌کرد. البته، درست هم می‌گفت. اما در آن روزگار نه شاملو اقرار می‌کرد که شعرش اقتباسی است و نه اشخاص دیگر از این ماجرا اطلاع داشتند، چون به منابعش دسترسی نداشتند.»

الگوی غزل‌سرایی معاصر

زنده‌یاد محمدعلی بهمنی، غزل‌سرای معاصر سال ۹۸ به ایرنا گفته بود: «منزوی در دهه ۵۰ خورشیدی با مجموعه شعری خود به نام «حنجره زخمی تغزل» به بسیاری از شاعران هم‌نسل و هم‌عصر خود هشدار داد که اگر می‌خواهید غزل بگویید، می‌بایست نگاهی دیگر، درکی دیگر و احترامی دیگر به غزل داشته باشید و به همین دلیل هم یادمان او همیشه در میان دوستداران ادبیات و فرهنگ ایرانی ماندگار مانده است و با گذر زمان نه تنها بوی کهنگی بر غزل‌های منزوی افکنده نشده بلکه سبب شده بسیاری از خوانندگان نیز به سراغ اشعار خوش لحن و آهنگین حسین منزوی بروند و از آن در آثار خود بهره بگیرند و در هنگام اجرا این زیبایی و ماندگاری نمود و نشان بیشتری نیز پیدا کرده است. در هر صورت منزوی را باید الگویی برای غزل‌سرایی معاصر و پس از نیما نامید که بسیاری از عزیزان از جمله شخص بنده از وی فراوان آموختم و اعتراف کردم که: منزوی به من آموخت که بهمنی شدم.»

سعدی زمانه ما

امیرحسین اللهیاری، شاعر و نویسنده و یکی از شاگردان منزوی سال ۹۴ در مراسم گرامیداشت استاد خود گفته: «وقتی از شعر صحبت می‌کنیم، در واقع درباره مهندسی جنون‌آمیز کلمات صحبت می‌کنیم. منزوی علاوه بر مهندسی کلمات سعی در رساندن معنا و مفهوم کلمه را به مخاطب داشته است، صرف گفتن اینکه منزوی تمام قواعد قالب‌های شعری را رعایت می‌کرد درست نیست، او همواره سعی در انتقال معنا و مفهوم کلمه را داشت و قالب نه اینکه مغفول قرار گیرد اما همواره یک قدم از معنا و مفهوم عقب‌تر بود. نکته دیگر آنکه منزوی سعدی زمانه ماست، نه اینکه زبان منزوی به زبان شعری سعدی نزدیک باشد، اما مفهومی را که سعدی سعی در انتقال آن داشته، می‌توان در اشعار منزوی یافت.»

> با گذر زمان نه تنها بوی کهنگی بر غزل‌های منزوی افکنده نشده بلکه سبب شده بسیاری از خوانندگان نیز به سراغ اشعار خوش لحن و آهنگین حسین منزوی بروند و از آن در آثار خود بهره بگیرند

آگهی عدم برگزاری مجمع عمومی عادی سالیانه
شرکت صندوق پژوهش و فن‌آوری غیردولتی صنعت نفت(سهامی خاص)
ثبت شده به‌شماره ۵۶۲۳۱۸ - شناسه ملی ۱۴۰۰۹۳۲۱۹۴۵
پیرو آگهی منتشره در روزنامه ایران به‌شماره ۸۷۲۶ در تاریخ ۱۴۰۴/۰۲/۰۹ بدین‌وسیله آگهی دعوت فوق‌الذکر لغو گردیده و جهت برگزاری مجمع مذکور متعاقباً از سهامداران محترم دعوت به‌عمل خواهد آمد.
هیأت‌مدیره شرکت صندوق پژوهش و فن‌آوری غیردولتی صنعت نفت (سهامی خاص)

آگهی عدم برگزاری مجمع عمومی فوق‌العاده
شرکت صندوق پژوهش و فن‌آوری غیردولتی صنعت نفت(سهامی خاص)
ثبت شده به‌شماره ۵۶۲۳۱۸ - شناسه ملی ۱۴۰۰۹۳۲۱۹۴۵
پیرو آگهی منتشره در روزنامه ایران به‌شماره ۸۷۲۶ در تاریخ ۱۴۰۴/۰۲/۰۹ بدین‌وسیله آگهی دعوت فوق‌الذکر لغو گردیده و جهت برگزاری مجمع مذکور متعاقباً از سهامداران محترم دعوت به‌عمل خواهد آمد.
هیأت‌مدیره شرکت صندوق پژوهش و فن‌آوری غیردولتی صنعت نفت (سهامی خاص)

IRAN DAILY
www.newspaper.iran-daily.com
021-88500601-4

آگهی دعوت به مجمع عمومی عادی به‌طور فوق‌العاده
شرکت آزاد راه زنجان _ تبریز (سهامی خاص)
به‌شماره ثبت ۱۱۶۴۸۷ و شناسه ملی ۱۰۱۰۱۶۰۰۹۳۹
به‌اطلاع کلیه سهامداران محترم شرکت آزادراه زنجان-تبریز (سهامی خاص) می‌رساند جلسه مجمع عمومی عادی به‌طور فوق‌العاده شرکت رأس ساعت ۱۴ روز شنبه مورخ ۱۴۰۴/۰۲/۲۷ به نشانی: شهر تهران- ونک- خیابان ملاصدرا- خیابان شیراز شمالی - کوچه شهریار - پلاک ۵- طبقه اول به کدپستی ۱۹۹۱۶۵۴۷۱۳ برگزار می‌شود.
دستور جلسه:
۱. استماع گزارش هیأت‌مدیره درخصوص عملکرد دوره مالی منتهی به ۱۴۰۳/۰۹/۳۰
۲. استماع گزارش بازرس قانونی و حسابرس مستقل شرکت درخصوص صورت‌های مالی دوره مالی منتهی به ۱۴۰۳/۰۹/۳۰
۳. تصمیم گیری درخصوص تصویب صورت‌های مالی دوره مالی منتهی به ۱۴۰۳/۰۹/۳۰
۴. انتخاب حسابرس و بازرس قانونی برای سال منتهی به ۱۴۰۴/۰۹/۳۰
۵. انتخاب روزنامه کثیرالانتشار جهت درج اطلاعیه و آگهی‌های شرکت
۶. تعیین حق حضور اعضای غیر موظف هیأت‌مدیره و کمیته‌های تخصصی
۷. سایر مواردی که اخذ تصمیم در مورد آنها در صلاحیت مجمع عمومی عادی به‌طور فوق‌العاده می‌باشد.
هیأت‌مدیره شرکت آزاد راه زنجان تبریز (سهامی خاص)

نبض تهران با برق می‌زند — بهینه مصرف کنیم
آگهی مناقصه عمومی دو مرحله‌ای — نوبت اول
شرکت توزیع نیروی برق تهران بزرگ (سهامی خاص)
شرکت توزیع نیروی برق تهران بزرگ در نظر دارد نسبت به خرید تعداد ۵۰۰۰ دستگاه مودم کنتورهای هوشمند فهام ۲ مورد نیاز خود از تولیدکننده داخلی واجد شرایط اقدام نماید.
شرح مختصری از کالا(نوع، کمیت وکیفیت کالا):

شماره مناقصه سامانه ستاد	۲۰۰۴۰۹۲۷۳۴۰۰۰۰۰۸
شماره مرجع مناقصه	۱۴۰۴۱۰۰۱۰۱۱۴
موضوع مناقصه	خرید ۵۰۰۰ دستگاه مودم کنتورهای هوشمند فهام ۲
محدوده عملیاتی	ستاد راهبردی
مبلغ ضمانت‌نامه فرآیند ارجاع کار (ریال)	۶,۶۰۰,۰۰۰,۰۰۰ ریال
مهلت فروش اسناد	از روز چهارشنبه تاریخ ۱۴۰۴/۰۲/۱۷ لغایت روز دوشنبه تاریخ ۱۴۰۴/۰۲/۲۲
تاریخ انتشار مناقصه در سامانه	چهارشنبه تاریخ ۱۴۰۴/۰۲/۱۷
تاریخ تحویل اسناد به دستگاه مناقصه‌گزار	تا ساعت ۹ روز سه‌شنبه تاریخ ۱۴۰۴/۰۳/۰۶
تاریخ بازگشایی اسناد مناقصه	ساعت ۱۰ روز چهارشنبه تاریخ ۱۴۰۴/۰۳/۰۷
ارزیابی کیفی	دارد
صلاحیت و گواهی‌نامه لازم	ارائه گواهی تأییدیه حداقل استانداردهای تولیدی برای محصول مطابق با «دستورالعمل تعیین الزامات، معیارهای ارزیابی فنی و آزمون‌های مودم کنتورهای هوشمند فهام ۲» ویرایش ۱٫۱ ابلاغی از شرکت توانیر الزامی می‌باشد در این خصوص حضور در لیست شرکت‌های دارای تأییدیه موجود در سایت توانیر در زمان ارزیابی کیفی نیز قابل قبول می‌باشد.
محل تحویل و بازگشایی اسناد	تهران - خیابان شیخ بهایی جنوبی - شهرک والفجر - انتهای کوچه سوم - اداره دبیرخانه شرکت توزیع نیروی برق تهران بزرگ محل بازگشایی: سالن جلسات

نوع سپرده فرآیند ارجاع کار: به‌صورت ضمانت‌نامه بانکی و یا چک تضمین شده بانکی یا واریز وجه به‌حساب جاری شماره ۰۱۰۱۸۰۱۱۷۱۰۰۴ به‌نام شرکت توزیع نیروی برق تهران بزرگ بانک صادرات شعبه ملاصدرا و یا بلوکه از حساب مطالبات تأیید شده نزد شرکت توزیع نیروی برق تهران بزرگ ارائه نمایند.
- به پیشنهادهای فاقد سپرده، سپرده‌های مخدوش، سپرده‌های کمتر از میزان مقرر، چک شخصی و نظایر آن ترتیب اثر داده نخواهد شد.
مبلغ فروش اسناد:
- جهت شرکت در هر مناقصه، مبلغ ۱,۵۰۰,۰۰۰ریال به‌صورت الکترونیکی صرفاً از طریق درگاه پرداخت اینترنتی سایت سامانه تدارکات الکترونیکی دولت به نشانی: www.setadiran.ir اقدام به خرید اسناد نمایند. ضمناً کلیه مراحل برگزاری مناقصه از دریافت اسناد مناقصه تا ارائه پیشنهاد مناقصه‌گران، بازگشایی پاکت‌ها و اعلام و قبول برندگی از طریق همین درگاه انجام خواهد شد و مناقصه‌گران درصورت عدم عضویت قبلی، مراحل ثبت‌نام در سایت مذکور و دریافت گواهی امضای الکترونیکی را جهت شرکت در مناقصه محقق سازند.
_ به پیشنهادهای فاقد امضا، مشروط، مخدوش و پیشنهاداتی که بعد از انقضای مدت مقرر درفراخوان واصل می‌شود، مطلقاً ترتیب اثر داده نخواهد شد.
شرایط متقاضیان جهت شرکت در مناقصه:
- سایر اطلاعات و جزئیات مربوطه در اسناد مناقصه مندرج است.
نشانی های کسب اطلاعات بیشتر:
- سایت شبکه اطلاع‌رسانی معاملات شرکت توانیر: www.tavanir.org.ir
- سایت پایگاه ملی مناقصات: http://iets.mporg.ir
- سایت شرکت توزیع نیروی برق تهران بزرگ: http://www.tbtb.ir
- کانال اطلاع‌رسانی فراخوان معاملات شرکت در پیام‌رسان بله به نشانی: ble.ir/join/EUhUVVuZvC
امور بازرگانی شرکت توزیع نیروی برق تهران بزرگ (سهامی خاص)